

6. Osoita, että vektorit $e_1 = (2, 1, 3)$, $e_2 = (1, -2, 0)$, $e_3 = (6, 3, -5)$ muodostavat ortogonaalisen kannan \mathbb{R}^3 :ssa.

Miten saat näppärällä matriisikertolaskuun perustuvalla ilmaisulla selvitettyksi ortogonaalisuuskysymyksen. (Tarkista Matlabilla tai Maplella).

Määritä vektorin $u = (9, -2, 4)$ esitys tässä kannassa. Käytä ortogonaalisuutta hyväksesi, eli muodosta suoraan ns. Fourier-esitys.

Loppuviikko

1. Suorita Matlabilla Gaussin rivioperaatiot seuraavan yhtälösystemin saattamiseksi porrasmuotoon ("row-echelon form").

$$\begin{cases} 2x_1 + 3x_2 - 4x_3 + x_4 = 2 \\ 3x_1 - x_2 - x_3 + 2x_4 = 4 \\ x_1 - 7x_2 + 5x_3 - x_4 = 6 \end{cases}$$

Kirjoita Matlab-funktio tiedosto `ratkaisu.m` (tai jos keksit jonkun vielä mielikuvituksellisemman), jonka argumenttina on vapaasti valittavissa oleva parametri (jos sellainen sattuu putkahtamaan).

Täydennä rivioperaatioitasi takaisinsijoitusoperaatioilla, joilla saat liitännäismatriisin "rref-muotoon". Kenties innostusta vielä riittää tehdä hieman yksinkertaisempi "ratkaisu"-funktio.

Tämä tehtävä soveltuu myös erinomaisesti Maplella tehtäväksi, mutta ei kannata uhrata energiaa rivioperaatioihin toisella syntaksilla. Sensijaan parametreista riippuvat ratkaisut tulevat Maplella kauniimmin.

(`gausselim`, `gaussjord`, `backsub`, `linsolve`)

2. Todista Maplen avulla determinanttien kertosääntö 2×2 -matriiseille.

Ohje:

```
with(linalg):
> A:=matrix(2,2,[a,b,c,d]);
> B:=matrix(2,2,[alpha,beta,gamma,delta]);
> ...
> simplify(vas-oik);
```

Tällainen raakaan voimaan perustuva todistus onnistuu varmasti myös vähän isommille matriiseille (jos ryhdyt urheilemaan, niin varovasti)

Yleinen matemaattinen todistus ei ole vaikea, mutta älyä on käytettävä enemmän. Se perustuu Gaussin rivioperaatioihin, joissa determinantin arvo säilyy (mahd. merkinvaihtoja vaille) sekä siihen, että diagonaalimatriisin (myös ala- tai yläkolmiomatr.) det on helppo laskea (lävistäjäalkioiden tulo). Löytyy mm. KRE-kirjasta.

3. Määritä 3. asteen polynomi, joka toteuttaa seuraavat interpolaatioehdot: $p(1) = 2$, $p(2) = 3$, $p'(-1) = -1$, $p'(3) = 1$.

Piirrä polynomi sopivalla välillä. Kyseessä on ns. Hermiten interpolaatio, jossa asetetaan ehtoja niin funktion arvoille kuin derivaatoille. (Välimuoto Taylorin ja Lagrangen suhteen.) Ohje: Kirjoita kynällä yhtälösystemi, syötä sen matriisi Matlabiin ja ratkaise. Polynomien arvojahan lasketaan polyval-funktiolla.

4. Tasoalueen reunoilla on oheisen kuvan mukaiset lämpötilat.

	50	20	10	0			
	----	----	----	----			
80		T1	T2	T3	T4		80
60		T5	T6	T7	T8		60
40		T9	T10	T11	T12		40
20		T13	T14	T15	T16		20
	----	----	----	----	----		
	0	0	0	0			

Oletetaan, että sisäpisteiden lämpötilat T_1, \dots, T_{16} saadaan naapuripisteiden lämpötilojen keskiarvona. (Kullakin sisäpisteellä on 4 naapuria, pohjois-, etelä-, itä-, länsi.)

Muodosta lineaarinen yhtälösystemi lämpötilojen T_1, \dots, T_{16} ratkaisemiseksi. Rakenna yhtälösystemi itsellesi ensin kynää ja paperia käyttäen ja syötä se sitten Matlabiin.

Käytä ratkaisuun Matlabin valmista ratkaisijaa $T=A \setminus b$. Piirrä lämpötilafunktion kuvaaja. Tämä käy muotoilemalla ratkaisuvektori T 4×4 -matriisiksi `TMAT` ja soveltamalla `surf`-tyyppistä funktiota. Huom: `TMAT`-matriisin saa kätevästi komennon `reshape` avulla.

Voit vielä liikutella pintaasi vaikkapa tähän tapaan:

```
for j=1:10;view(-20,10*j),pause,end;
```

Tosin pyörittely käy nykyisin hyvin myös valikosta hiiren avulla. Tehtävä on tarkoitus tehdä Matlabilla. Maple-ohje vain asian lisäharrastukseen.

Huom! Tässä on kyse ihan oikeasta numeerisesta menetelmästä *Laplacen osittaisdifferentiaalisyhtälön* ratkaisemiseksi, ns. differenssimenetelmästä.

Maple-ohje Systemin voi ratkaista yhtä hyvin käyttäen Maple:n `linalg[linsolve]`-komentoa, jolloin muotoilu (`vrt reshape edellä`) voidaan tehdä ihan vain arkisella `matrix` komennolla. Piirtoon `plots[matrixplot]`

5. Otetaan tuntumaa tason lineaarikuvauksiin. Visualisointivälineenä on Laode-ohjelma map. (Muistele C1-kurssin Strangin taloharjoitelmia.)

Ensin muutama ”teoria”kysymys: Muodosta 2×2 -matriisi, joka

- kiertää tason vektoreita 30°
- kiertää 90° ja venyttää kertoimella 2.
- Heijastaa suoran $y = x$ suhteen.

6. **laode-map** Lopuksi huvittelua: Tee laode ss. 71–72 ”Computer Exercises” joitakin kiintoisan tuntuksia. Huvini lisäksi yritä ottaa hyötyä irti.

Lineaarialgebran kertausta

Lineaarinen riippuvuus/mattomuus, LRV/LRT

Lineaarinen riippumattomuus/riippuvuus (LRT/LRV), virittäminen Vektorit $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n \in \mathbb{R}^m$ ovat *lineaarisesti riippumattomia*, jos vektoriyhdtälöllä

$$x_1 \mathbf{v}_1 + \dots + x_n \mathbf{v}_n = \mathbf{0}$$

on vain triviaaliratkaisu $x_1 = x_2 = \dots = x_n = 0$.

Päinvastaisessa tapauksessa (siis jos muitakin ratkaisuja kuin 0-ratkaisu on), vektorijoukkoa sanotaan *lineaarisesti riippuvaksi* (LRV).

Muistammehan, että tällainen vektoriyhdtälö voidaan kirjoittaa muodossa matriisi \times vektori = vektori (tässä 0-vektori). (sarakeajattelu \iff riviajattelu) Vrt. esim. teht. 2b), jossa mennään päinvastaiseen suuntaan.

Kysymys palautuu siten homogeeniyhdtälön ratkaisujen lukumäärän selvittämiseen (onko vain yksi vai useita).

Virittäminen. Vektorijoukko $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k$ **virittää** avaruuden V , jos $\forall \mathbf{v} \in V \exists c_1, \dots, c_k$ siten, että $\mathbf{v} = c_1 \mathbf{v}_1 + \dots + c_k \mathbf{v}_k$.

Kanta ja dimensio

Avaruuden **kanta** tarkoittaa vektorijoukkoa, joka a) on lin. riippumaton ja b) virittää koko avaruuden.

Avaruuden **dimensio** on luku n , joka ilmaisee maksimimäärän LRT vektoreita, joka avaruuteen mahtuu. Avaruudessa, jonka $\dim = n$, on siten n kpl. LRT vektoreita, mutta jokainen $n+1$ vektoria (tai enemmän) käsittävä joukko on LRV.

Jos tunnetaan avaruuden dimensio $= n$, niin mikä tahansa n vektoria käsittävä LRT joukko on kanta. Samoin mikä tahansa koko avaruuden virittävä n :n vektorin joukko

on kanta.

(Kts. <http://www.math.hut.fi/teaching/k3/luentomateriaali/L2-4.html> lopus-
sa on lause, nimeltään $n = \dim: \text{VIR} \iff \text{LRT}$)

Sisätulo, ortogonaalisuus, lineaarikuvaus

Tason \mathbb{R}^2 ja avaruuden \mathbb{R}^3 sisätulo (pistetulo, skalaaritulo) yleistetään \mathbb{R}^n :ään määrittelemällä vektoreille $\mathbf{u} = (u_1, \dots, u_n)$ ja $\mathbf{v} = (v_1, \dots, v_n)$

$$(\mathbf{u}, \mathbf{v}) = \sum_{k=1}^n u_k v_k$$

Sisätulon perusominaisuudet

$$(\mathbf{u}, \mathbf{v}) = (\mathbf{v}, \mathbf{u})$$

$$(\mathbf{u}, \mathbf{u}) \geq 0, = 0 \iff \mathbf{u} = \mathbf{0}$$

$$(c\mathbf{u} + d\mathbf{v}, \mathbf{w}) = c(\mathbf{u}, \mathbf{w}) + d(\mathbf{v}, \mathbf{w})$$

Pituus eli normi: $\|\mathbf{v}\| = \sqrt{(\mathbf{v}, \mathbf{v})}$

Ortogonaalisuus

Jos $(\mathbf{u}, \mathbf{v}) = 0$, sanotaan: \mathbf{u} ja \mathbf{v} *ortogonaaliset*.

Joukko (yksikkö)vektoreita $\{\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \dots, \mathbf{e}_m\}$ on *ortonormaali* (ON), jos $(\mathbf{e}_i, \mathbf{e}_j) = \delta_{i,j}$, missä $\delta_{i,j} = 1$, kun $i = j$ ja 0, kun $i \neq j$.

Jos joukko $\{\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \dots, \mathbf{e}_m\}$ on (ON), niin vektorin $\mathbf{v} \in \text{sp}\{\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \dots, \mathbf{e}_m\}$ koordinaattiesitys on helppo muodostaa:

$$\mathbf{v} = \sum_{i=1}^m (\mathbf{v}, \mathbf{e}_i) \mathbf{e}_i$$

Jos vektorit ovat ortogonaaliset ja $\neq 0$, niin normeerataan (jaetaan normilla).

Tätä esitystä kutsutaan toisinaan *Fourier-esitykseksi*. (Nimitys selvenee Fourier-sarjojen yhteydessä.)

Ortogonaalinen matriisi on sellainen, jonka sarakevektorit muodostavat **ortonormaalin** joukon.

Matriisin V ortogonaalisuusehto voidaan ilmaista kätevästi: $V^T V = I$ (mieti hetki!)